

ภาคผนวก – ตาราง

1. ตารางแสดงผลการสอบถามข้อมูลเชิงปริมาณ

ตารางที่ 1.1 แสดงพฤติกรรมการดื่มเหล้าของผู้ตอบแบบสอบถาม

พื้นที่	การดื่มเหล้า				รวม
	เป็นเรื้อรังปกติ (2-3 ครั้ง/สัปดาห์)	ดื่มบ้าง (1 ครั้ง/สัปดาห์)	ดื่มตามเทศกาลเท่านั้น	ไม่ดื่ม	
กรุงเทพฯ	28	26	61	89	204
	13.7	12.7	29.9	43.6	100.0
ชลบุรี	22	7	24	40	93
	23.7	7.5	25.8	43.0	100.0
สระแก้ว	16	11	57	121	205
	7.8	5.4	27.8	59.0	100.0
เชียงราย	17	18	44	149	228
	7.4	7.9	19.3	65.4	100.0
แม่ฮ่องสอน	2	4	9	74	89
	2.2	4.5	10.1	83.1	100.0
ร้อยเอ็ด	4	2	32	62	100
	4.0	2.0	32.0	62.0	100.0
อุบลราชธานี	15	16	30	37	98
	15.3	16.3	30.6	37.8	100.0
สงขลา	3	8	9	16	36
	8.3	22.2	25.0	44.4	100.0
รวมจำนวน	107	92	266	588	1,053
ร้อยละ	10.2	8.7	25.3	55.8	100.0

ตารางที่ 1.2 แสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

พื้นที่	การสูบบุหรี่					รวม
	ทุกวัน	สูบบ้าง (2-3 ครั้ง/สัปดาห์)	สูบเมื่อดื่มเหล้าเท่านั้น	สูบเมื่อเครียดเท่านั้น	ไม่สูบ	
กรุงเทพฯ	41	12	9	6	136	204
	20.1	5.9	4.4	2.9	66.7	100.0
ชลบุรี	29	12	5	17	30	93
	31.2	12.9	5.4	18.3	32.3	100.0
สระแก้ว	35	7	10	4	149	205
	17.1	3.4	4.9	2.0	72.7	100.0
เชียงราย	48	10	6	4	160	228
	21.1	4.4	2.6	1.8	70.2	100.0
แม่ฮ่องสอน	3	2	2	2	80	89
	3.4	2.2	2.2	2.2	89.9	100.0
ร้อยเอ็ด	11	8	2	2	77	100
	11.0	8.0	2.0	2.0	77.0	100.0
อุบลราชธานี	19	8	7	4	60	98
	19.4	8.2	7.1	4.1	61.2	100.0
สงขลา	20	2	0	2	12	36
	55.6	5.6	0.0	5.6	33.3	100.0
รวมจำนวน	206	61	41	41	704	1,053
ร้อยละ	19.6	5.8	3.9	3.9	66.9	100.0

ตารางที่ 1.3 แสดงพฤติกรรมการเสพสารเสพติดอื่นของผู้ตอบแบบสอบถาม

พื้นที่	การเสพสารเสพติด					รวม
	ทุกวัน	เสบบ้าง (2-3 ครั้ง/สัปดาห์)	เสพเมื่อดื่มเหล้าเท่านั้น	เสพเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนเท่านั้น	ไม่เสพ	
กรุงเทพฯ	2	2	5	8	187	204
	1.0	1.0	2.5	3.9	91.7	100.0
ชลบุรี	9	16	2	25	41	93
	9.7	17.2	2.2	26.9	44.1	100.0
สระแก้ว	4	4	0	6	191	205
	2.0	2.0	0.0	2.9	93.2	100.0
เชียงราย	9	9	1	19	190	228
	3.9	3.9	0.4	8.3	83.3	100.0
แม่ฮ่องสอน	0	1	0	0	88	89
	0.0	1.1	0.0	0.0	98.9	100.0
ร้อยเอ็ด	0	2	3	2	93	100
	0.0	2.0	3.0	2.0	93.0	100.0
อุบลราชธานี	0	3	2	11	82	98
	0.0	3.1	2.0	11.2	83.7	100.0
สงขลา	5	6	1	14	10	36
	13.9	16.7	2.8	38.9	27.8	100.0
รวมจำนวน	29	43	14	85	882	1,053
ร้อยละ	2.8	4.1	1.3	8.1	83.8	100.0

ตาราง 1.5 หัศนคติของประชากรกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อหญิงและเด็กที่ค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	ทัศนคติต่อเด็กและหญิงที่ค้าบริการทางเพศ				รวม
	สงสารและเห็นใจ	ดูถูก/รังเกียจ	ยกย่องในความ กตัญญู	เฉยๆเป็นเรื่องส่วนตัว	
กรุงเทพฯ	143	7	2	52	204
	70.1	3.4	1.0	25.5	100.0
ชลบุรี	63	2	7	21	93
	67.7	2.2	7.5	22.6	100.0
สระแก้ว	162	11	2	30	205
	79.0	5.4	1.0	14.6	100.0
เชียงราย	167	19	3	39	228
	73.2	8.3	1.3	17.1	100.0
แม่ฮ่องสอน	73	6	0	10	89
	82.0	6.7	0.0	11.2	100.0
ร้อยเอ็ด	70	8	2	20	100
	70.0	8.0	2.0	20.0	100.0
อุบลราชธานี	78	8	3	9	98
	79.6	8.2	3.1	9.2	100.0
สงขลา	22	4	0	10	36
	61.1	11.1	0.0	27.8	100.0

ตาราง 1.6 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อการช่วยเหลือผู้ค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	การค้าบริการทางเพศ				รวม
	หางานอื่นให้ทำ	ส่งให้เรียนหนังสือ	ช่วยเหลือด้านการเงิน	แนะนำ/สั่งสอน	
กรุงเทพฯ	121	34	23	26	204
	59.3	16.7	11.3	12.7	100.0
ชลบุรี	56	12	20	5	93
	60.2	12.9	21.5	5.4	100.0
สระแก้ว	145	28	13	19	205
	70.7	13.7	6.3	9.3	100.0
เชียงราย	137	47	26	18	228
	60.1	20.6	11.4	7.9	100.0
แม่ฮ่องสอน	56	13	10	10	89
	62.9	14.6	11.2	11.2	100.0
ร้อยเอ็ด	72	10	10	8	100
	72.0	10.0	10.0	8.0	100.0
อุบลราชธานี	70	16	4	8	98
	71.4	16.3	4.1	8.2	100.0
สงขลา	18	14	4	0	36
	50.0	38.9	11.1	0.0	100.0

ตาราง 1.7 ทศนคติของประชากรกลุ่มเป้าหมายต่อการป้องกันปัญหาการค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	การค้าบริการทางเพศ				รวม
	ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	เข้มงวดเรื่องการค้าบริการเพื่อน	สอนให้รู้จักการคุมกำเนิด	แนะนำ/สั่งสอน	
กรุงเทพฯ	101	45	28	30	204
	49.5	22.1	13.7	14.7	100.0
ชลบุรี	49	44	0	0	93
	52.7	47.3	0.0	0.0	100.0
สระแก้ว	101	56	23	25	205
	49.3	27.3	11.2	12.2	100.0
เชียงราย	117	65	21	25	228
	51.3	28.5	9.2	11.0	100.0
แม่ฮ่องสอน	53	16	3	17	89
	59.6	18.0	3.4	19.1	100.0
ร้อยเอ็ด	73	16	3	8	100
	73.0	16.0	3.0	8.0	100.0
อุบลราชธานี	43	45	8	2	98
	43.9	45.9	8.2	2.0	100.0
สงขลา	15	16	3	2	36
	41.7	44.4	8.3	5.6	100.0

ตาราง 1.8 ทัศนคติของประชากรกลุ่มเป้าหมายต่อการเยียวยารักษาผู้ค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	การค้าบริการทางเพศ				รวม
	ปล่อยเลยตามเลย	ปกปิดไม่ให้คนภายนอก รับรู้	หาทางช่วยให้ ออกจากอาชีพนี้	ให้อภัยและสอนให้ คิด	
กรุงเทพฯ	9	22	145	28	204
	4.4	10.8	71.1	13.7	100.0
ชลบุรี	12	13	62	6	93
	12.9	14.0	66.7	6.5	100.0
สระแก้ว	19	4	170	12	205
	9.3	2.0	82.9	5.9	100.0
เชียงราย	18	7	181	22	228
	7.9	3.1	79.4	9.6	100.0
แม่ฮ่องสอน	3	2	79	5	89
	3.4	2.2	88.8	5.6	100.0
ร้อยเอ็ด	8	6	75	11	100
	8.0	6.0	75.0	11.0	100.0
อุบลราชธานี	6	3	84	5	98
	6.1	3.1	85.7	5.1	100.0
สงขลา	0	2	31	3	36
	0.0	5.6	86.1	8.3	100.0

ตาราง 1.9 หักนคติดต่อการช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติด

พื้นที่	ยาเสพติด				รวม
	ไม่สนใจ	พาไปบำบัด	ตัดขาด	แนะนำ/สั่งสอน	
กรุงเทพฯ	8	184	3	9	204
	3.9	90.2	1.5	4.4	100.0
ชลบุรี	9	74	2	8	93
	9.7	79.6	2.2	8.6	100.0
สระแก้ว	14	175	6	10	205
	6.8	85.4	2.9	4.9	100.0
เชียงราย	20	189	4	15	228
	8.8	82.9	1.8	6.6	100.0
แม่ฮ่องสอน	2	81	2	4	89
	2.2	91.0	2.2	4.5	100.0
ร้อยเอ็ด	4	89	0	7	100
	4.0	89.0	0.0	7.0	100.0
อุบลราชธานี	9	88	0	1	98
	9.2	89.8	0.0	1.0	100.0
สงขลา	5	27	0	4	36
	13.9	75.0	0.0	11.1	100.0

ตาราง 1.10 ทักษะติดต่อการเยียวร้กรษำผู้ติดยาเสพติด

พื้นที่	ยาเสพติด				รวม
	ลงโทษให้จดจำ	ปล่อยให้ได้รับผล ด้วยตัวเอง	ให้กำลังใจในการ เลิกเสพ	ให้อภัยและสอนให้ คิด	
กรุงเทพฯ	12	8	97	87	204
	5.9	3.9	47.5	42.6	100.0
ชลบุรี	3	5	50	35	93
	3.2	5.4	53.8	37.6	100.0
สระแก้ว	7	9	103	86	205
	3.4	4.4	50.2	42.0	100.0
เชียงราย	10	10	126	82	228
	4.4	4.4	55.3	36.0	100.0
แม่ฮ่องสอน	2	3	61	23	89
	2.2	3.4	68.5	25.8	100.0
ร้อยเอ็ด	6	3	64	27	100
	6.0	3.0	64.0	27.0	100.0
อุบลราชธานี	3	1	53	41	98
	3.1	1.0	54.1	41.8	100.0
สงขลา	1	1	18	16	36
	2.8	2.8	50.0	44.4	100.0

ตาราง 1.11 ทักษะคิดต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด

พื้นที่	ยาเสพติด				รวม
	ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	เข้มงวดเรื่องการคบเพื่อน	ให้ลองเพื่อให้รู้พิษของมัน	แนะนำ/สั่งสอน	
กรุงเทพฯ	83	70	15	36	204
	40.7	34.3	7.4	17.6	100.0
ชลบุรี	32	35	11	15	93
	34.4	37.6	11.8	16.1	100.0
สระแก้ว	69	70	16	50	205
	33.7	34.1	7.8	24.4	100.0
เชียงราย	83	82	18	45	228
	36.4	36.0	7.9	19.7	100.0
แม่ฮ่องสอน	44	18	4	23	89
	49.4	20.2	4.5	25.8	100.0
ร้อยเอ็ด	53	30	8	9	100
	53.0	30.0	8.0	9.0	100.0
อุบลราชธานี	30	46	3	19	98
	30.6	46.9	3.1	19.4	100.0
สงขลา	8	20	1	7	36
	22.2	55.6	2.8	19.4	100.0

ตาราง 1.12 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพฯ

ประเด็น	กรุงเทพมหานคร			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค่าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมีการศึกษต่ำกว่า ป.6	87	73	44	204
	42.6	35.8	21.6	100.0
การค่าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	74	86	44	204
	36.3	42.2	21.6	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค่าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	168	17	19	204
	82.4	8.3	9.3	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	70	75	59	204
	34.3	36.8	28.9	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	104	29	71	204
	51.0	14.2	34.8	100.0
ผู้ชายที่ค่าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค่าบริการทางเพศ	51	77	76	204
	25.0	37.7	37.3	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	87	58	59	204
	42.6	28.4	28.9	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	123	39	42	204
	60.3	19.1	20.6	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	143	28	33	204
	70.1	13.7	16.2	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	127	33	44	204
	62.3	16.2	21.6	100.0
การค่าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	112	53	39	204
	54.9	26.0	19.1	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	96	33	75	204
	47.1	16.2	36.8	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	74	57	73	204
	36.3	27.9	35.8	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	122	32	50	204
	59.8	15.7	24.5	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	129	28	47	204
	63.2	13.7	23.0	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	83	37	84	204
	40.7	18.1	41.2	100.0
ปัญหาการค่าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	152	22	30	204
	74.5	10.8	14.7	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค่าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	132	38	34	204
	64.7	18.6	16.7	100.0

ตาราง 1.13 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดชลบุรี

ประเด็น	ชลบุรี			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค่าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมีการศึกษต่ำกว่า ป.6	51	22	20	93
	54.8	23.7	21.5	100.0
การค่าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	18	55	20	93
	19.4	59.1	21.5	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค่าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	74	9	10	93
	79.6	9.7	10.8	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	35	26	32	93
	37.6	28.0	34.4	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	48	11	34	93
	51.6	11.8	36.6	100.0
ผู้ชายที่ค่าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค่าบริการทางเพศ	19	31	43	93
	20.4	33.3	46.2	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	47	15	31	93
	50.5	16.1	33.3	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	63	16	14	93
	67.7	17.2	15.1	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	60	13	20	93
	64.5	14.0	21.5	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	62	12	19	93
	66.7	12.9	20.4	100.0
การค่าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	65	8	20	93
	69.9	8.6	21.5	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	34	27	32	93
	36.6	29.0	34.4	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	42	22	29	93
	45.2	23.7	31.2	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	44	23	26	93
	47.3	24.7	28.0	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	54	18	21	93
	58.1	19.4	22.6	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	43	14	36	93
	46.2	15.1	38.7	100.0
ปัญหาการค่าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	61	7	25	93
	65.6	7.5	26.9	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค่าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	50	26	17	93
	53.8	28.0	18.3	100.0

ตาราง 1.14 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดสระแก้ว

ประเด็น	สระแก้ว			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค้าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมึระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.6	89	62	54	205
	43.4	30.2	26.3	100.0
การค้าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	41	112	52	205
	20.0	54.6	25.4	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค้าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	175	14	16	205
	85.4	6.8	7.8	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	84	63	58	205
	41.0	30.7	28.3	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	81	44	80	205
	39.5	21.5	39.0	100.0
ผู้ชายที่ค้าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค้าบริการทางเพศ	42	80	83	205
	20.5	39.0	40.5	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	98	47	60	205
	47.8	22.9	29.3	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	159	22	24	205
	77.6	10.7	11.7	100.0
คำนิยามด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค้าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	131	34	40	205
	63.9	16.6	19.5	100.0
การค้าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	151	21	33	205
	73.7	10.2	16.1	100.0
การค้าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	144	27	34	205
	70.2	13.2	16.6	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	101	39	65	205
	49.3	19.0	31.7	100.0
การค้าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	109	33	63	205
	53.2	16.1	30.7	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	115	40	50	205
	56.1	19.5	24.4	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	121	30	54	205
	59.0	14.6	26.3	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	76	44	85	205
	27.1	21.5	41.5	100.0
ปัญหาการค้าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	158	18	29	205
	77.1	8.8	14.1	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค้าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	125	37	43	205
	61.0	18.0	21.0	100.0

ตาราง 1.15 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดเชียงราย

ประเด็น	เชียงราย			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค่าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมีการศึกษาน้อยกว่า ป.6	104	67	57	228
	45.6	29.4	25.0	100.0
การค่าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	49	134	45	228
	21.5	58.8	19.7	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค่าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	195	14	19	228
	85.5	6.1	8.3	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	98	61	69	228
	43.0	26.8	30.3	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	86	50	92	228
	37.7	21.9	40.4	100.0
ผู้ชายที่ค่าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค่าบริการทางเพศ	43	96	89	228
	18.9	42.1	39.0	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	98	49	81	228
	43.0	21.5	35.5	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	181	26	21	228
	79.4	11.4	9.2	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	146	42	40	228
	64.0	18.4	17.5	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	161	29	38	228
	70.6	12.7	16.7	100.0
การค่าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	154	33	41	228
	67.5	14.5	18.0	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	124	30	74	228
	54.4	13.2	32.5	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	131	36	61	228
	57.5	15.8	26.8	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	136	34	58	228
	59.6	14.9	25.4	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	143	35	50	228
	62.7	15.4	21.9	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	86	56	86	228
	37.7	24.6	37.7	100.0
ปัญหาการค่าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	165	23	40	228
	72.4	10.1	17.5	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค่าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	145	37	46	228
	63.6	16.2	20.2	100.0

ตาราง 1.16 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ามนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประเด็น	แม่ฮ่องสอน			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค้าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมึระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.6	40	22	27	89
	44.9	24.7	30.3	100.0
การค้าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	14	56	19	89
	15.7	62.9	21.3	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค้าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	74	3	12	89
	83.1	3.4	13.5	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	36	16	37	89
	40.4	18.0	41.6	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	33	9	47	89
	37.1	10.1	52.8	100.0
ผู้ชายที่ค้าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค้าบริการทางเพศ	19	25	45	89
	21.3	28.1	50.6	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	29	17	43	89
	32.6	19.1	48.3	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	69	10	10	89
	77.5	11.2	11.2	100.0
คำนิยามด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค้าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	53	14	22	89
	59.6	16.7	24.7	100.0
การค้าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ามนุษย์	53	6	30	89
	59.6	6.7	33.7	100.0
การค้าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ามนุษย์	59	6	24	89
	66.3	6.7	27.0	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	52	5	32	89
	58.4	5.6	36.0	100.0
การค้าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	54	7	28	89
	60.7	7.9	31.5	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	44	17	28	89
	49.4	19.1	31.5	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	47	9	33	89
	52.8	10.1	37.1	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	18	19	52	89
	20.2	21.3	58.4	100.0
ปัญหาการค้าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	63	5	21	89
	70.8	5.6	23.6	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค้าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	58	8	23	89
	65.2	9.0	25.8	100.0

ตาราง 1.17 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดร้อยเอ็ด

ประเด็น	ร้อยเอ็ด			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค่าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมีการศึกษต่ำกว่า ป.6	20	52	28	100
	20.0	52.0	28.0	100.0
การค่าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	84	6	10	100
	84.0	6.0	10.0	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค่าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	55	15	30	100
	55.0	15.0	30.0	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	35	28	37	100
	35.0	28.0	37.0	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	14	48	38	100
	14.0	48.0	38.0	100.0
ผู้ชายที่ค่าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค่าบริการทางเพศ	33	32	35	100
	33.0	32.0	35.0	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	71	9	20	100
	71.0	9.0	20.0	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	68	11	21	100
	68.0	11.0	21.0	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	76	9	15	100
	76.0	9.0	15.0	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	71	11	18	100
	71.0	11.0	18.0	100.0
การค่าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	49	19	32	100
	49.0	19.0	32.0	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	60	14	26	100
	60.0	14.0	26.0	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	54	14	32	100
	54.0	14.0	32.0	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	61	8	31	100
	61.0	8.0	31.0	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	22	21	57	100
	22.0	21.0	57.0	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	76	9	15	100
	76.0	9.0	15.0	100.0
ปัญหาการค่าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	70	13	17	100
	70.0	13.0	17.0	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค่าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	67	31	2	100
	67.0	31.0	2.0	100.0

ตาราง 1.18 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดอุบลราชธานี

ประเด็น	อุบลราชธานี			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค้าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมียศระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.6	45	21	32	98
	45.9	21.4	32.7	100.0
การค้าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	22	60	16	98
	22.4	61.2	16.3	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค้าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	85	8	5	98
	86.7	8.2	5.1	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้คืออาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	55	24	19	98
	56.1	24.5	19.4	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค้าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	26	29	43	98
	26.5	29.6	43.9	100.0
ผู้ชายที่ค้าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค้าบริการทางเพศ	15	42	41	98
	15.3	42.9	41.8	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	56	17	25	98
	57.1	17.3	25.5	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค้าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	70	8	20	98
	71.4	8.2	20.4	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค้าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	72	16	10	98
	73.5	16.3	10.2	100.0
การค้าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	79	8	11	98
	80.6	8.2	11.2	100.0
การค้าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมเล่นคำฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	77	8	13	98
	78.6	8.2	13.3	100.0
การตกเที่ยว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	41	20	37	98
	41.8	20.4	37.8	100.0
การค้าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	61	12	25	98
	62.2	12.2	25.5	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	57	15	26	98
	58.2	15.3	26.5	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	69	10	19	98
	70.4	10.2	19.4	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	40	19	39	98
	40.8	19.4	39.8	100.0
ปัญหาการค้าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	64	19	15	98
	65.3	19.4	15.3	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค้าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	60	18	20	98
	61.2	18.4	20.4	100.0

ตาราง 1.19 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามในจังหวัดสงขลา

ประเด็น	สงขลา			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค่าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมีการศึกษต่ำกว่า ป.6	14	8	14	36
	38.9	22.2	38.9	100.0
การค่าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	5	25	6	36
	13.9	69.4	16.7	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค่าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	34	1	1	36
	94.4	2.8	2.8	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	11	6	19	36
	30.6	16.7	52.8	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	8	8	20	36
	22.2	22.2	55.6	100.0
ผู้ชายที่ค่าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค่าบริการทางเพศ	0	14	22	36
	0.0	38.9	61.1	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	15	1	20	36
	41.7	2.8	55.6	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	30	3	3	36
	83.3	8.3	8.3	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	20	9	7	36
	55.6	25.0	19.4	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	29	3	4	36
	80.6	8.3	11.1	100.0
การค่าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	23	2	11	36
	63.9	5.6	30.6	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	17	3	16	36
	47.2	8.3	44.4	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	17	4	15	36
	47.2	11.1	41.7	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	20	3	13	36
	55.6	8.3	36.1	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	25	4	7	36
	69.4	11.1	19.4	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	16	3	17	36
	44.4	8.3	47.2	100.0
ปัญหาการค่าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	22	3	11	36
	61.1	8.3	30.6	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค่าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	17	6	13	36
	47.2	16.7	36.1	100.0

ตาราง 1.20 ความเข้าใจต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (ภาพรวม)

ประเด็น	ระดับ			รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่แน่ใจ	
ผู้ที่ค่าบริการทางเพศและผู้ที่ถูกค้าแรงงานเยี่ยงทาสมักจะมีการศึกษต่ำกว่า ป.6	485	306	262	1,053
	46.1	29.1	24.9	100.0
การค่าบริการทางเพศปัจจุบันเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและถือว่าเป็นอาชีพหนึ่ง	243	580	230	1,053
	23.1	55.1	21.8	100.0
ผู้หญิงมักตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงให้ค่าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชาย	889	72	92	1,053
	84.4	6.8	8.7	100.0
ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมมักเป็นกลุ่มที่รักสนุกและมาจากผู้ที่มีฐานะปานกลาง	444	286	323	1,053
	42.2	27.2	30.7	100.0
ปัจจุบันมีกลุ่มของผู้ชายที่หันมาประกอบอาชีพค่าบริการทางเพศเป็นอาชีพหลักมากขึ้น	421	208	424	1,053
	40.0	19.8	40.3	100.0
ผู้ชายที่ค่าบริการทางเพศได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าผู้หญิงที่ค่าบริการทางเพศ	203	413	437	1,053
	19.3	39.2	41.5	100.0
ผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักอยู่แล้วและต้องการรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น	463	236	354	1,053
	44.0	22.4	33.6	100.0
เด็กที่เข้าสู่อาชีพค่าบริการทางเพศส่วนใหญ่จะถูกล่อลวงมา และมักเป็นกลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว	766	133	154	1,053
	72.7	12.6	14.6	100.0
ค่านิยมด้านวัตถุของสังคมมีส่วนผลักดันให้เกิดการค่าบริการทางเพศเพิ่มขึ้น	693	167	193	1,053
	65.8	15.9	18.3	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ำมนุษย์	738	121	194	1,053
	70.1	11.5	18.4	100.0
การค่าบริการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมสินค้าฟุ่มเฟือยเป็นส่วนหนึ่งของการค้ำมนุษย์	705	148	200	1,053
	67.0	14.1	19.0	100.0
การตกเขียว คือ การขายลูกสาวให้เข้ามาทำงานในกรุงเทพ/ต่างประเทศ โดยพ่อแม่รับเงินไปล่วงหน้า	514	176	363	1,053
	48.8	16.7	34.5	100.0
การค่าบริการทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	548	185	320	1,053
	52.0	17.6	30.4	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้ชายคือกลุ่มผู้หญิงที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินดี	592	178	283	1,053
	56.2	16.9	26.9	100.0
กลุ่มที่มาใช้บริการทางเพศกับผู้หญิงคือกลุ่มผู้ชายที่มีอายุ และมีฐานะทางการเงินปานกลางขึ้นไป	649	142	262	1,053
	61.6	13.5	24.9	100.0
กลุ่มผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่มาใช้บริการผู้ชายขายบริการมากที่สุด	384	213	456	1,053
	36.5	20.2	43.3	100.0
ปัญหาการค่าบริการทางเพศ/การค้าแรงงาน เป็นปัญหาระดับชาติที่มีมานาน และเป็นเรื่องที่สังคมขาดการเอาใจใส่	761	106	186	1,053
	72.3	10.1	17.7	100.0
ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการค่าบริการทางเพศ และการค้าแรงงานเยี่ยงทาส	657	183	213	1,053
	62.4	17.4	20.2	100.0

ตาราง 1.21 ทศนคติต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (กรุงเทพฯ)

ประเด็น	กรุงเทพมหานคร			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	95	96	13	204
	46.6	47.1	6.4	100.0
โทรศัพท์มือถือ	25	122	57	204
	12.3	59.8	27.9	100.0
โทรทัศน์	27	138	39	204
	13.2	67.6	19.1	100.0
น้ำหอม	8	60	136	204
	3.9	29.4	66.7	100.0
เครื่องสำอาง	15	78	111	204
	7.4	38.2	54.4	100.0
เสื้อผ้า	69	122	13	204
	33.8	59.8	6.4	100.0
เครื่องประดับ	7	57	140	204
	3.4	27.9	68.6	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	9	70	125	204
	4.4	34.3	61.3	100.0
ยา	78	102	24	204
	38.2	50.0	11.8	100.0
คอนโดมิเนียม	9	26	169	204
	4.4	12.7	82.8	100.0
กล้องดิจิทัล	2	20	182	204
	1.0	9.8	89.2	100.0
อาหารเสริม	10	94	100	204
	4.9	46.1	49.0	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	0	28	176	204
	0.0	13.7	86.3	100.0
คอมพิวเตอร์	17	78	109	204
	8.3	38.2	53.4	100.0
รองเท้า	60	138	6	204
	29.4	67.6	2.9	100.0
พัดลม	48	140	16	204

ประเด็น	กรุงเทพมหานคร			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
	23.5	68.6	7.8	100.0
แฮมเบอร์เกอร์	2	21	181	204
	1.0	10.3	88.7	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4	30	170	204
	2.0	14.7	83.3	100.0
ทำบุญ	45	130	29	204
	22.1	63.7	14.2	100.0
นาฬิกาข้อมือ	14	109	81	204
	6.9	53.4	39.7	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	23	98	83	204
	11.3	48.0	40.7	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	18	69	117	204
	8.8	33.8	57.4	100.0
เครื่องปรับอากาศ	11	51	142	204
	5.4	25.0	69.6	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	14	61	129	204
	6.9	29.9	63.2	100.0

ตาราง 1.22 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (ชลบุรี)

ประเด็น	ชลบุรี			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	51	35	7	93
	54.8	37.6	7.5	100.0
โทรศัพท์มือถือ	8	41	44	93
	8.6	44.1	47.3	100.0
โทรทัศน์	5	50	38	93
	5.4	53.8	40.9	100.0
น้ำหอม	3	26	64	93
	3.2	28.0	68.8	100.0
เครื่องสำอาง	3	21	69	93
	3.2	22.6	74.2	100.0
เสื้อผ้า	43	47	3	93
	46.2	50.5	3.2	100.0
เครื่องประดับ	6	22	65	93
	6.5	23.7	69.9	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	5	39	49	93
	5.4	41.9	52.7	100.0
ยา	29	46	18	93
	31.2	49.4	19.4	100.0
คอนโดมิเนียม	4	15	74	93
	4.3	16.1	79.6	100.0
กล้องดิจิตอล	1	11	81	93
	1.1	11.8	87.1	100.0
อาหารเสริม	8	42	43	93
	8.6	45.2	46.2	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	1	14	78	93
	1.1	15.1	83.9	100.0
คอมพิวเตอร์	5	33	55	93
	5.4	35.5	59.1	100.0
รองเท้า	35	58	93	93
	37.6	62.4	0.0	100.0
พัดลม	19	63	11	93
	20.4	67.7	11.8	100.0

ประเด็น	ชลบุรี			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	3	14	76	93
	3.2	15.1	81.7	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3	10	80	93
	3.2	10.8	86.0	100.0
ทำบุญ	21	68	4	93
	22.6	73.1	4.3	100.0
นาฬิกาข้อมือ	5	48	40	93
	5.4	51.6	43.0	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	22	44	27	93
	23.7	47.3	29.0	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	15	40	38	93
	16.1	43.0	40.9	100.0
เครื่องปรับอากาศ	6	13	74	93
	6.5	14.0	79.6	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	13	40	40	93
	14.0	43.0	43.0	100.0

ตาราง 1.23 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (สระแก้ว)

ประเด็น	สระแก้ว			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	120	73	12	205
	58.5	35.6	5.9	100.0
โทรศัพท์มือถือ	117	100	88	205
	8.3	48.8	42.9	100.0
โทรทัศน์	29	144	32	205
	14.1	70.2	15.6	100.0
น้ำหอม	4	39	162	205
	2.0	19.0	79.0	100.0
เครื่องสำอาง	2	39	164	205
	1.0	19.0	80.0	100.0
เสื้อผ้า	95	95	15	205
	46.3	46.3	7.3	100.0
เครื่องประดับ	3	39	163	205
	1.5	19.0	79.5	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	8	74	123	205
	3.9	36.1	60.0	100.0
ยา	79	94	32	205
	38.5	45.9	15.6	100.0
คอนโดมิเนียม	5	19	181	205
	2.4	9.3	88.3	100.0
กล้องดิจิตอล	2	27	176	205
	1.0	13.2	85.9	100.0
อาหารเสริม	22	71	112	205
	10.7	34.6	54.6	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	3	22	180	205
	1.5	10.7	87.8	100.0
คอมพิวเตอร์	9	81	115	205
	4.4	39.5	56.1	100.0
รองเท้า	80	118	7	205
	39.0	57.6	3.4	100.0
พัดลม	63	114	28	205
	30.7	55.6	13.7	100.0

ประเด็น	สระแก้ว			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	5	16	183	205
	2.5	7.8	89.7	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	8	7	190	205
	3.9	3.4	92.7	100.0
ทำบุญ	61	117	27	205
	29.8	57.1	13.2	100.0
นาฬิกาข้อมือ	14	112	79	205
	6.8	54.6	38.5	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	13	127	65	205
	6.3	62.0	31.7	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	15	75	115	205
	7.3	36.6	56.1	100.0
เครื่องปรับอากาศ	6	40	159	205
	2.9	19.5	77.6	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	6	71	128	205
	2.9	34.6	62.4	100.0

ตาราง 1.24 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (เชียงใหม่)

ประเด็น	เชียงใหม่			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	144	70	14	228
	63.6	16.2	20.2	100.0
โทรศัพท์มือถือ	22	109	97	228
	63.2	30.7	6.1	100.0
โทรทัศน์	35	158	35	228
	9.6	47.8	42.5	100.0
น้ำหอม	5	47	176	228
	15.4	69.3	15.4	100.0
เครื่องสำอาง	3	52	173	228
	2.2	20.6	77.2	100.0
เสื้อผ้า	93	119	16	228
	1.3	22.8	75.9	100.0
เครื่องประดับ	2	48	178	228
	40.8	52.2	7.0	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	14	83	131	228
	0.9	21.1	78.1	100.0
ยา	89	108	31	228
	6.1	36.4	57.5	100.0
คอนโดมิเนียม	9	28	191	228
	39.0	47.4	13.6	100.0
กล้องดิจิทัล	2	35	191	228
	3.9	12.3	83.8	100.0
อาหารเสริม	14	76	138	228
	0.9	15.4	83.8	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	2	33	193	228
	6.1	33.3	60.5	100.0
คอมพิวเตอร์	11	98	119	228
	0.9	14.5	84.6	100.0
รองเท้า	88	131	9	228
	4.8	43.0	52.2	100.0
พัดลม	69	142	17	228
	38.6	57.5	3.9	100.0

ประเด็น	เชิงราย			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	3	18	207	228
	30.3	62.3	7.5	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	7	16	205	228
	1.3	7.9	90.8	100.0
ทำบุญ	74	125	29	228
	3.1	7.0	89.9	100.0
นาฬิกาข้อมือ	21	114	93	228
	9.2	50.0	40.8	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	28	129	71	228
	12.3	56.6	31.3	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	23	82	123	228
	10.1	36.0	53.9	100.0
เครื่องปรับอากาศ	5	42	181	228
	2.2	18.4	79.4	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	13	81	134	228
	5.7	35.5	58.8	100.0

ตาราง 1.25 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (แม่ฮ่องสอน)

ประเด็น	แม่ฮ่องสอน			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	53	32	4	89
	59.6	36.0	4.5	100.0
โทรศัพท์มือถือ	2	47	40	89
	2.2	52.8	44.9	100.0
โทรทัศน์	3	69	17	89
	3.4	77.5	19.1	100.0
น้ำหอม	3	24	62	89
	3.4	27.0	69.7	100.0
เครื่องสำอาง	1	24	64	89
	1.1	27.0	71.9	100.0
เสื้อผ้า	32	55	2	89
	36.0	61.8	2.2	100.0
เครื่องประดับ	2	24	63	89
	2.2	27.0	70.8	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	3	25	61	89
	3.4	28.1	68.5	100.0
ยา	41	46	2	89
	46.1	51.7	2.2	100.0
คอนโดมิเนียม	2	6	81	89
	2.2	6.7	91.0	100.0
กล้องดิจิทัล	0	13	76	89
	0.0	14.6	85.4	100.0
อาหารเสริม	4	31	54	89
	4.5	34.8	60.7	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	0	8	81	89
	0.0	9.0	91.0	100.0
คอมพิวเตอร์	7	45	37	89
	7.9	50.6	41.6	100.0
รองเท้า	26	60	3	89
	29.2	67.4	3.4	100.0
พัดลม	12	65	12	89
	13.5	73.0	13.5	100.0

ประเด็น	แหล่งสอน			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	1	4	84	89
	1.1	4.5	94.0	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1	8	80	89
	1.1	9.0	89.9	100.0
ทำบุญ	28	55	6	89
	31.5	61.8	6.7	100.0
นาฬิกาข้อมือ	11	43	35	89
	12.5	48.9	38.6	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	10	71	8	89
	11.2	79.8	9.0	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	7	26	56	89
	7.9	29.2	62.9	100.0
เครื่องปรับอากาศ	1	11	77	89
	1.1	12.4	86.5	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	2	27	60	89
	2.2	30.3	67.4	100.0

ตาราง 1.26 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (ร้อยละ)

ประเด็น	ร้อยละ			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	67	31	2	100
	67.0	31.0	2.0	100.0
โทรศัพท์มือถือ	8	44	48	100
	8.0	44.0	48.0	100.0
โทรทัศน์	13	70	17	100
	13.0	70.0	17.0	100.0
น้ำหอม	1	17	82	100
	1.0	17.0	82.0	100.0
เครื่องสำอาง	3	21	76	100
	3.0	21.0	76.0	100.0
เสื้อผ้า	63	34	3	100
	63.0	34.0	3.0	100.0
เครื่องประดับ	4	13	83	100
	4.0	13.0	83.0	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	4	28	68	100
	4.0	28.0	68.0	100.0
ยา	49	46	5	100
	49.0	46.0	5.0	100.0
คอนโดมิเนียม	1	8	91	100
	1.0	8.0	91.0	100.0
กล้องดิจิทัล	3	8	89	100
	3.0	8.0	89.0	100.0
อาหารเสริม	4	46	50	100
	4.0	46.0	50.0	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	2	11	87	100
	2.0	11.0	87.0	100.0
คอมพิวเตอร์	6	40	54	100
	6.0	40.0	54.0	100.0
รองเท้า	57	40	3	100
	57.0	40.0	3.0	100.0
พัดลม	24	69	7	100
	24.0	69.0	7.0	100.0

ประเด็น	ร้อยละ			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	1	5	94	100
	1.0	5.0	94.0	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0	2	98	100
	0.0	2.0	98.0	100.0
ทำบุญ	35	60	5	100
	35.0	60.0	5.0	100.0
นาฬิกาข้อมือ	4	51	45	100
	4.0	51.0	45.0	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	17	64	19	100
	17.0	64.0	19.0	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	7	26	67	100
	7.0	26.0	67.0	100.0
เครื่องปรับอากาศ	2	12	86	100
	2.0	12.0	86.0	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	3	18	79	100
	3.0	18.0	79.0	100.0

ตาราง 1.27 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (อุบลราชธานี)

ประเด็น	อุบลราชธานี			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	66	31	1	98
	67.3	31.6	1.0	100.0
โทรศัพท์มือถือ	14	42	42	98
	14.3	42.9	42.9	100.0
โทรทัศน์	19	71	8	98
	19.4	72.4	8.2	100.0
น้ำหอม	6	29	63	98
	6.1	29.6	64.3	100.0
เครื่องสำอาง	7	35	56	98
	7.1	35.7	57.1	100.0
เสื้อผ้า	41	52	5	98
	41.8	53.1	5.1	100.0
เครื่องประดับ	2	20	76	98
	2.0	20.4	77.6	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	6	39	53	98
	6.1	39.8	54.1	100.0
ยา	44	41	13	98
	44.9	41.8	13.3	100.0
คอนโดมิเนียม	7	12	79	98
	7.1	12.2	80.6	100.0
กล้องดิจิทัล	2	12	84	98
	2.0	12.2	85.7	100.0
อาหารเสริม	12	50	36	98
	12.2	51.0	36.7	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	2	13	83	98
	2.0	13.3	84.7	100.0
คอมพิวเตอร์	11	35	52	98
	11.2	35.7	53.1	100.0
รองเท้า	41	54	3	98
	41.8	55.1	3.1	100.0
พัดลม	28	62	8	98
	28.6	63.3	8.2	100.0
แฮมเบอร์เกอร์	3	10	85	98

ประเด็น	อุปสรรชานี้			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
	3.1	10.2	86.7	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	5	18	75	98
	5.1	18.4	76.5	100.0
ทำบุญ	33	62	3	98
	33.7	63.3	3.1	100.0
นาฬิกาข้อมือ	8	48	42	98
	8.2	49.0	42.9	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	28	49	21	98
	28.6	50.0	21.4	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	11	34	53	98
	11.2	34.7	54.1	100.0
เครื่องปรับอากาศ	4	15	79	98
	4.1	15.3	80.6	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	12	30	56	98
	12.2	30.6	57.1	100.0

ตาราง 1.28 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (สงขลา)

ประเด็น	สงขลา			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	26	9	1	36
	72.2	25.0	2.8	100.0
โทรศัพท์มือถือ	5	21	10	36
	13.9	58.3	27.8	100.0
โทรทัศน์	5	26	5	36
	13.9	72.2	13.9	100.0
น้ำหอม	2	11	23	36
	5.6	30.6	63.9	100.0
เครื่องสำอาง	2	10	24	36
	5.6	27.8	66.7	100.0
เสื้อผ้า	26	9	1	36
	72.2	25.0	2.8	100.0
เครื่องประดับ	1	13	22	36
	2.8	36.1	61.1	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	4	20	12	36
	11.1	55.6	33.3	100.0
ยา	9	14	13	36
	25.0	38.9	36.1	100.0
คอนโดมิเนียม	1	9	26	36
	2.8	25.0	72.2	100.0
กล้องดิจิตอล	0	9	27	36
	0.0	25.0	75.0	100.0
อาหารเสริม	5	19	12	36
	13.9	52.8	33.0	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	0	10	26	36
	0.0	27.8	72.2	100.0
คอมพิวเตอร์	3	20	13	36
	8.3	55.6	36.1	100.0
รองเท้า	20	15	1	36
	55.6	41.7	2.8	100.0
พัดลม	7	26	3	36
	19.4	72.2	8.3	100.0

ประเด็น	สงขลา			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	2	6	28	36
	5.6	16.7	77.8	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1	4	31	36
	2.8	11.1	86.1	100.0
ทำบุญ	14	20	2	36
	38.9	55.6	5.6	100.0
นาฬิกาข้อมือ	2	19	15	36
	5.6	52.8	41.7	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	13	20	3	36
	36.1	55.6	8.3	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	9	16	11	36
	25.0	44.4	30.6	100.0
เครื่องปรับอากาศ	1	6	29	36
	2.8	16.7	80.6	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	7	18	11	36
	19.4	50.0	30.6	100.0

ตาราง 1.29 ทศนคติของประชากรเป้าหมายต่อความสำคัญของปัจจัยในการดำรงชีพ (ภาพรวม)

ประเด็น	ระดับความจำเป็น			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
อาหาร 3 มื้อ	622	377	54	1,053
	59.1	35.8	5.1	100.0
โทรศัพท์มือถือ	101	526	426	1,053
	9.6	50.0	40.5	100.0
โทรทัศน์	136	726	191	1,053
	12.9	68.9	18.1	100.0
น้ำหอม	32	253	768	1,053
	3.0	24.0	72.9	100.0
เครื่องสำอาง	36	280	737	1,053
	3.4	26.6	70.0	100.0
เสื้อผ้า	462	533	58	1,053
	43.9	50.6	5.5	100.0
เครื่องประดับ	27	236	790	1,053
	2.6	22.4	75.0	100.0
เครื่องเล่นดีวีดี	53	378	622	1,053
	5.0	35.9	59.1	100.0
ยา	418	497	138	1,053
	39.7	47.2	13.1	100.0
คอนโดมิเนียม	38	123	892	1,053
	3.6	11.7	84.7	100.0
กล้องดิจิทัล	12	135	906	1,053
	1.1	12.8	86.0	100.0
อาหารเสริม	79	429	545	1,053
	7.5	40.7	51.8	100.0
เครื่องดูดฝุ่น	10	139	904	1,053
	0.9	13.2	85.8	100.0
คอมพิวเตอร์	69	430	554	1,053
	6.6	40.8	52.6	100.0
รองเท้า	407	614	32	1,053
	38.7	58.3	3.0	100.0
พัดลม	270	681	102	1,053
	25.6	64.7	9.7	100.0

ประเด็น	ระดับความจำเป็น			รวม
	จำเป็นอย่างยิ่ง	จำเป็น	ไม่จำเป็น	
แสมเบอร์เกอร์	20	94	939	1,053
	1.9	8.9	89.2	100.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	29	95	929	1,053
	2.8	9.0	88.2	100.0
ทำบุญ	311	637	105	1,053
	29.5	60.5	10.0	100.0
นาฬิกาข้อมือ	79	545	429	1,053
	7.5	51.8	40.7	100.0
รถยนต์/จักรยานยนต์	154	602	297	1,053
	14.6	57.2	28.2	100.0
เสื้อผ้าตามสมัยนิยม	105	368	580	1,053
	10.0	34.9	55.1	100.0
เครื่องปรับอากาศ	36	190	827	1,053
	3.4	18.0	78.5	100.0
เครื่องเล่นซีดี/MP3	70	346	637	1,053
	6.6	32.9	60.5	100.0

ตาราง 1.30 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ (กทม.)

ประเด็น	กรุงเทพมหานคร			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	138	52	14	204
	67.6	25.5	6.9	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	137	50	17	204
	67.2	24.5	8.3	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	85	89	30	204
	41.7	43.6	14.7	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	42	88	74	204
	20.6	43.1	36.3	100.0
ผู้ที่มีปัญหาหนี้สิน	130	57	17	204
	63.7	27.9	8.3	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	51	99	54	204
	25.0	48.5	26.5	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	70	82	52	204
	34.3	40.2	25.5	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	149	37	18	204
	73.0	18.1	8.8	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องการหาเงินเรียนเอง	72	87	45	204
	35.3	42.6	22.1	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	75	83	46	204
	36.8	40.7	22.5	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	90	78	36	204
	44.1	38.2	17.6	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	117	71	16	204
	57.4	34.8	7.8	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	85	70	49	204
	41.7	34.3	24.0	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	59	82	63	204
	28.9	40.2	30.9	100.0
เด็กเร่ร่อน	109	59	36	204
	53.4	28.9	17.6	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	108	68	28	204
	52.9	33.3	13.7	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	73	81	50	204
	35.8	39.7	24.5	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	74	82	48	204
	36.3	40.2	23.5	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	90	55	59	204
	44.1	27.0	28.9	100.0

ตาราง 1.31 ทักษะชีวิตของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์(ชลบุรี)

ประเด็น	ชลบุรี			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	58	25	10	93
	62.4	26.9	10.8	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	59	30	4	93
	63.4	32.3	4.3	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	33	42	18	93
	35.5	45.2	19.4	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	29	42	22	93
	31.2	45.2	23.7	100.0
ผู้ที่มีปัญหานิสิน	61	24	8	93
	65.6	25.8	8.6	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	24	33	36	93
	25.8	35.5	38.7	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	45	30	18	93
	48.4	32.3	19.4	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	65	24	4	93
	69.9	25.8	4.3	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องหาเงินเรียนเอง	24	42	27	93
	25.8	45.2	29.0	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	47	28	18	93
	50.5	30.1	19.4	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	50	33	10	93
	53.8	35.5	10.8	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	58	24	11	93
	62.4	25.8	11.8	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	34	32	27	93
	36.6	34.4	29.0	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	31	23	39	93
	33.3	24.7	41.9	100.0
เด็กเร่ร่อน	52	26	15	93
	55.9	28.0	16.1	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	39	35	19	93
	41.9	37.6	20.4	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	29	36	28	93
	31.2	38.7	30.1	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	49	31	13	93
	52.7	33.3	14.0	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	34	34	25	93

ประเด็น	ชลบุรี			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	36.6	36.6	26.9	100.0

ตาราง 1.32 ทักษะชีวิตของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์(สระแก้ว)

ประเด็น	สระแก้ว			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	142	54	9	205
	69.3	26.3	4.4	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	122	63	20	205
	59.5	30.7	9.8	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	74	111	20	205
	36.1	54.1	9.8	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	60	86	59	205
	29.3	42.0	28.8	100.0
ผู้ที่มีปัญหานิสิน	109	67	29	205
	53.2	32.7	14.1	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	50	97	58	205
	24.4	47.3	28.3	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	72	82	51	205
	35.1	40.0	24.9	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	145	45	15	205
	70.7	22.0	7.3	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องการเงินเรียนเอง	69	92	44	205
	33.7	44.9	21.5	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	67	96	42	205
	32.7	46.8	20.5	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	95	74	36	205
	46.3	36.1	17.6	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	146	49	10	205
	71.2	23.9	4.9	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	53	102	50	205
	25.9	49.8	24.4	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	42	100	63	205
	20.5	48.8	30.7	100.0
เด็กเร่ร่อน	128	49	28	205
	62.5	23.9	13.7	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	102	73	30	205
	49.8	35.6	14.6	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	86	77	42	205
	42.0	37.6	20.5	100.0

ประเด็น	สระแก้ว			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	75	86	44	205
	36.6	42.0	21.5	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	80	69	56	205
	39.0	33.7	27.3	100.0

ตาราง 1.33 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ (เชิงราย)

ประเด็น	เชียงราย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	155	62	11	228
	68.0	27.2	4.8	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	141	68	19	228
	61.8	29.8	8.3	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	104	107	17	228
	45.6	46.9	7.5	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	70	100	58	228
	30.7	43.9	25.4	100.0
ผู้ที่มีปัญหาน้ำเงิน	132	71	25	228
	57.9	31.1	11.0	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	64	112	52	228
	28.1	49.1	22.8	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	72	89	67	228
	31.7	39.2	29.1	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	167	45	16	228
	73.2	19.7	7.0	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องการเงินเรียนเอง	90	95	43	228
	39.5	41.7	18.9	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	82	99	47	228
	36.0	43.4	20.6	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	110	78	40	228
	48.2	34.2	17.5	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	161	53	14	228
	70.6	23.2	6.1	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	63	107	58	228
	27.6	46.9	25.4	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	54	104	70	228
	23.7	45.6	30.7	100.0
เด็กเร่ร่อน	139	65	24	228
	61.0	28.5	10.5	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	129	72	27	228

ประเด็น	เชิงราย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	56.6	31.6	11.8	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	97	89	42	228
	42.5	39.0	18.4	100.0
วันรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	87	103	38	228
	38.2	45.2	16.7	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	92	83	53	228
	40.4	36.4	23.2	100.0

ตาราง 1.34 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ (แม่ฮ่องสอน)

ประเด็น	แม่ฮ่องสอน			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	59	26	4	89
	66.3	29.2	4.5	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	56	29	4	89
	62.9	32.6	4.5	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	39	44	6	89
	43.8	49.4	6.7	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	24	41	24	89
	27.0	46.1	27.0	100.0
ผู้ที่มีปัญหาหนี้สิน	49	35	5	89
	55.1	39.3	56.0	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	25	47	17	89
	28.1	52.8	19.1	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	27	39	23	89
	30.7	44.3	25.0	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	57	24	8	89
	64.0	27.0	9.0	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องหาเงินเรียนเอง	30	43	16	89
	33.7	48.3	18.0	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	27	44	18	89
	30.3	49.4	20.2	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	37	35	17	89
	41.6	39.3	19.1	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	51	26	12	89
	57.3	29.2	13.5	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	30	37	22	89
	33.7	41.6	24.7	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	25	33	31	89
	28.1	37.1	34.8	100.0

ประเด็น	แม่ฮ่องสอน			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เด็กเร่ร่อน	47	30	12	89
	52.8	33.7	13.5	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	48	35	6	89
	53.9	39.3	6.7	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	32	38	19	89
	36.0	42.7	21.3	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	31	45	13	89
	34.8	50.6	14.6	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	37	31	21	89
	41.6	34.8	23.6	100.0

ตาราง 1.35 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการ ค้ามนุษย์ (ร้อยละ)

ประเด็น	ร้อยเอ็ด			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	73	22	5	100
	73.0	22.0	5.0	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	75	17	8	100
	75.0	17.0	8.0	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	60	37	3	100
	60.0	37.0	3.0	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	28	43	29	100
	28.0	43.0	29.0	100.0
ผู้ที่มีปัญหาหนี้สิน	60	29	11	100
	60.0	29.0	11.0	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	41	43	16	100
	41.0	43.0	16.0	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	37	39	24	100
	37.0	39.0	24.0	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	71	17	12	100
	71.0	17.0	12.0	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องหาเงินเรียนเอง	44	37	19	100
	44.0	37.0	19.0	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	32	48	20	100
	32.0	48.0	20.0	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	45	44	11	100
	45.0	44.0	11.0	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	68	27	5	100
	68.0	27.0	5.0	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	26	40	34	100

ประเด็น	ร้อยละ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	26.0	40.0	34.0	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	21	33	46	100
	21.0	33.0	46.0	100.0
เด็กเร่ร่อน	65	22	13	100
	65.0	22.0	13.0	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	53	31	16	100
	53.0	31.0	16.0	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	43	37	20	100
	43.0	37.0	20.0	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	50	38	12	100
	50.0	38.0	12.0	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	51	22	27	100
	51.0	22.0	27.0	100.0

ตาราง 1.36 ทิศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ (อุบลราชธานี)

ประเด็น	อุบลราชธานี			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	55	33	10	98
	56.1	33.7	10.2	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	64	26	8	98
	65.3	26.5	8.2	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	38	46	14	98
	38.8	46.9	14.3	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	26	55	17	98
	26.5	56.1	17.3	100.0
ผู้ที่มีปัญหาหนี้สิน	52	39	7	98
	53.1	39.8	7.1	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	21	39	38	98
	21.4	39.8	38.8	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	28	45	25	98
	28.6	45.9	25.5	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	62	14	22	98
	63.3	14.3	22.4	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องการเงินเรียนเอง	37	47	14	98
	37.8	48.0	14.3	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	39	39	20	98
	39.8	39.8	20.4	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	42	43	13	98
	42.9	43.9	13.3	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	64	25	9	98

ประเด็น	อุปสรรชานี้			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	65.3	25.5	9.2	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	35	34	29	98
	35.7	34.7	29.6	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	21	37	40	98
	21.4	37.8	40.8	100.0
เด็กเร่ร่อน	59	22	17	98
	60.2	22.4	17.3	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	47	35	16	98
	48.0	35.7	16.3	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	40	37	21	98
	40.8	37.8	21.4	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	47	38	13	98
	48.0	38.8	13.3	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	37	25	36	98
	37.8	25.5	36.7	100.0

ตาราง 1.37 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการ ค้ามนุษย์ (สงขลา)

ประเด็น	สงขลา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	24	10	2	36
	66.7	27.8	5.6	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	21	12	3	36
	58.3	33.3	8.3	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	23	12	1	36
	63.9	33.3	2.8	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	9	21	6	36
	25.0	58.3	16.7	100.0
ผู้ที่มีปัญหานี้สิน	25	9	2	36
	69.4	25.0	5.6	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	10	18	8	36
	27.8	50.0	22.2	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	10	17	9	36
	27.8	47.2	25.0	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	29	6	1	36
	80.6	16.7	2.8	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องการเงินเรียนเอง	15	12	9	36
	41.7	33.3	25.0	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	15	16	5	36
	41.7	44.4	13.9	100.0

ประเด็น	สงขลา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	10	17	9	36
	27.8	47.2	25.0	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	26	9	1	36
	72.2	25.0	2.8	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	9	16	11	36
	25.0	44.4	30.6	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	7	14	15	36
	19.4	38.9	41.7	100.0
เด็กเร่ร่อน	21	12	3	36
	58.3	33.3	8.3	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	18	15	3	36
	50.0	41.7	8.3	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	15	17	4	36
	41.7	47.2	11.1	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	22	9	5	36
	61.1	25.0	13.9	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	15	12	9	36
	41.7	33.3	25.0	100.0

ตาราง 1.38 ทิศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวโน้มของกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ (ภาพรวม)

ประเด็น	ระดับ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
วัยรุ่นที่มักใช้สินค้าฟุ่มเฟือย	704	284	65	1,053
	66.9	27.0	6.2	100.0
เด็กที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก	675	295	83	1,053
	64.1	28.0	7.9	100.0
พนักงานบริการในร้านอาหาร	456	488	109	1,053
	43.3	46.3	10.4	100.0
พนักงานประจำที่ต้องการรายได้เสริม	288	476	289	1,053
	27.4	45.2	27.4	100.0
ผู้ที่มีปัญหาหนี้สิน	618	331	104	1,053
	58.7	31.4	9.9	100.0
เด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนฐานะดี	286	488	279	1,053
	27.2	46.3	26.5	100.0
ผู้หญิงที่มีปัญหาหย่าร้าง	363	423	267	1,053
	34.5	40.2	25.4	100.0
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด	745	212	96	1,053
	70.8	20.1	9.1	100.0
เด็ก/วัยรุ่นที่ต้องหาเงินเรียนเอง	381	455	217	1,053

ประเด็น	ระดับ			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
	36.2	43.2	20.6	100.0
กลุ่มผู้มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด	384	453	216	1,053
	36.5	43.0	20.5	100.0
ผู้มีระดับการศึกษาต่ำ	479	402	172	1,053
	45.5	38.2	16.3	100.0
วัยรุ่นที่รักสนุก	691	284	78	1,053
	65.6	27.0	7.4	100.0
ผู้หญิงที่รับผิดชอบภาระทั้งหมดของครอบครัว	335	438	280	1,053
	31.8	41.6	26.6	100.0
ผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัว	260	426	367	1,053
	24.7	40.5	34.9	100.0
เด็กเร่ร่อน	619	286	148	1,053
	58.8	27.2	14.1	100.0
กลุ่มผู้ที่รักความสบาย	544	364	145	1,053
	51.7	34.6	13.8	100.0
กลุ่มเด็กกำพร้า	415	412	226	1,053
	39.4	39.1	21.5	100.0
วัยรุ่น/เด็กที่พ่อแม่ตามใจ	435	432	186	1,053
	41.3	41.0	17.7	100.0
ผู้หญิงที่อยู่ในหมู่บ้านที่มีการตกเขียว	436	331	286	1,053
	41.4	31.4	27.2	100.0

2. ตารางแสดงผลการสอบถามข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และยกตัวอย่างพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นการค้ามนุษย์

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	การค้ามนุษย์ คือ การล่อลวง ให้ไปทำงาน การล่อลวงเด็กให้ไปค้าบริการ เป็นสินค้าชิ้นหนึ่ง ตัวอย่าง คือ (1) หลอกเด็กไปขาย (2) จ่ายเงินพ่อแม่แล้วส่งไปค้าบริการตามชายแดน (3) ชาวต่างชาติยอมแต่งงานแล้วเอาไปขายบริการ/ขายแรงงาน (4) ใช้แรงงานเด็กและสตรีเกินกำลัง (5) การใช้แรงงานต่างด้าว
ชลบุรี	การค้ามนุษย์ คือ การทารุณ กดขี่ ใช้แรงงานโดยไม่เป็นธรรม ตัวอย่าง คือ (1) การขายบริการทางเพศ (2) การใช้แรงงานเด็กต่ำกว่า 15 ปี (3) การใช้แรงงานต่างด้าว (4) การหลอกไปทำงานต่างประเทศ หลอกให้เสียแล้วพาไปค้าบริการ/ขายแรงงาน
สระแก้ว	การค้ามนุษย์ คือ การถูกบังคับให้ใช้แรงงานโดยไม่เป็นธรรม การทารุณมนุษย์ ตัวอย่าง คือ (1) การขายบริการทางเพศ (2) การใช้แรงงานสตรี (3) การใช้แรงงานเด็ก (4) การกดขี่แรงงาน (5) การใช้แรงงานโดยให้ค่าตอบแทนไม่เป็นธรรม (6) การถูกเอาเปรียบค่าบริการทางเพศจากแม่เล้า/นายหน้า (7) การใช้แรงงานต่างด้าวโดยกดขี่ค่าแรง (8) การถูกหลอกไปค้าแรงงานที่ต่างประเทศ
เชียงราย	การค้ามนุษย์ คือ การถูกบังคับ กดขี่ให้ใช้แรงงานโดยไม่เป็นธรรม ตัวอย่าง คือ (1) การขายบริการทางเพศ (2) การใช้แรงงานโดยที่ให้ค่าตอบแทนค่อนข้างน้อย (3) การใช้แรงงานเด็ก (4) การล่อลวงไปขอตาน (5) ชายที่ถูกบังคับไปขายบริการ (6) การหลอกไปทำงานต่างประเทศ
แม่ฮ่องสอน	การค้ามนุษย์ คือ การล่อลวง ให้ไปทำงาน การล่อลวงเด็กให้ไปค้าบริการ โดยไม่เต็มใจ เอาเปรียบกัน ตัวอย่าง คือ (1) ถูกหลอกไปค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
	(2) ถูกหลอกไปทำงานต่างประเทศ (3) ถูกหลอกไปขอทาน (4) กลุ่มที่ทำงานหนัก (5) แรงงานที่ถูกทารุณ (6) เอาตัวแลกเงินมาใช้หนี้
ร้อยเอ็ด	การค้ามนุษย์ คือ การล่อลวงหรือการกักขังหน่วงเหนี่ยว การกระทำที่ขัดต่อศีลธรรม เอาเปรียบ ตัวอย่าง คือ (1) หญิงที่ถูกบังคับไปขายบริการ (2) ชายที่ถูกบังคับไปขายบริการ (3) ทำงานใช้หนี้ (4) พ่อแม่ให้ลูกไปเป็นคนรับใช้ (5) ล่อลวงไปทำงานต่างประเทศ (6) บังคับเด็กไปขอทาน
อุบลราชธานี	การค้ามนุษย์ คือ การที่มียาหน้าติดต่อเข้ามาเพื่อต้องการให้ไปทำงาน แต่กลับถูกขู่เข็ญบังคับ ให้ค้าบริการ โดยที่ไม่ได้รับเงินตามที่ตกลงกันได้ ตัวอย่าง คือ (1) การขายบริการทางเพศ (2) การทำงานในโรงงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างตามที่ตกลง (3) การไปทำงานเป็นคนรับใช้โดยล่อลวงให้ไปแต่งงาน
สงขลา	การค้ามนุษย์ คือ การหลอกลวงจากคนกลางไปค้าบริการ หรือขายแรงงานตามโรงงาน หรือชายแดน ตัวอย่าง คือ (1) การบังคับให้ขายบริการทางเพศ (2) บังคับให้ขายยาเสพติด (3) ใช้แรงงานต่างด้าว (4) บังคับให้ไปเป็นคนรับใช้

2.2 ความรู้สึกต่อปัญหาการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะการค่าบริการทางเพศของหญิงและเด็กในปัจจุบัน

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	เป็นเรื่องปกติ เพราะผู้หญิงส่วนใหญ่มักยินยอมพร้อมใจ เนื่องจากต้องการเงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซื้อมือถือตามค่านิยมปัจจุบัน/ เคยๆ เป็นการตัดสินใจของผู้ค่าบริการเอง เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับพวกเขา / เป็นการละเมิดสิทธิ นำสงสาร ควรมีการแก้ไขอย่างจริงจัง หากเป็นคนใกล้ตัวจะรู้สึกเสียใจ การทรมานมนุษย์เป็นการกระทำที่เลวทรามที่สุด
ชลบุรี	เป็นเรื่องเลวร้าย รู้สึกไม่ดี ไม่ชอบ เป็นการดูถูกผู้หญิง สงสาร อยากให้ค่าบริการและบอกให้เลิกทำ / สงสาร เห็นใจคนที่ถูกบังคับให้มาทำ / เป็นเรื่องธรรมดา และไม่แน่ใจว่าผิดศีลธรรม แต่น่าจะแก้ไขโดยให้ครอบครัวเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานมากขึ้น
สระแก้ว	รู้สึกรับไม่ได้ เป็นการเอาเปรียบผู้หญิง/เด็ก ไม่ควรทำ น่าจะทำอาชีพที่สร้างความภูมิใจให้ตนเองและครอบครัว สังคมเสื่อมโทรม / รู้สึกนำสงสาร เห็นใจผู้หญิงที่ถูกหลอกไปค้าประเวณี สงสารที่ถูกเอาเปรียบ ต้องเลี้ยงดูครอบครัว ถูกหลอกมาโดยไม่มีทางเลือก หรือหลงผิดไปกับเพื่อน
เชียงราย	รู้สึกไม่ชอบใจ เพราะการค่าบริการทางเพศทำให้เกิดปัญหาการค้ำมนุษย์ตามมา เห็นผู้หญิงและเด็กเป็นสินค้า ซื้อมือถือได้ตามความพอใจ สงสารพวกที่ต้องทำเพราะความจำเป็น ถูกบังคับขาดโอกาส และรู้สึกรังเกียจ ไม่ชอบใจ อายุแทนครอบครัวของผู้ที่เต็มใจมาค้าบริการ ซึ่งมีทางเลือกอื่นที่ดีกว่าแต่ไม่ทำ เพราะรักความสะดวกสบาย หลงค่านิยมทางวัตถุ
แม่ฮ่องสอน	ไม่ยอมรับ รู้สึกเสียใจที่สังคมเสื่อมโทรม เพราะบางคนเต็มใจไปทำงานนี้เพราะรักสบาย รายได้ดี / เห็นใจเพราะอาจถูกครอบครัวบังคับ หรือมีความจำเป็นที่ต้องหาเลี้ยงดูครอบครัวทั้งที่ความรู้น้อย บางคนไม่มีทางเลือกที่ดีกว่า บางคนถูกหลอกโดยที่ไม่รู้เรื่องอะไรมาก่อน บางคนถูกพ่อแม่ขายให้นายหน้า หากมีโอกาสจะให้ความช่วยเหลือ / รู้สึกเคยๆ ไม่สนใจ ตัวใครตัวมัน อยากทำอาชีพนี้เอง แต่หากขอร้องให้ช่วยก็จะช่วย
ร้อยเอ็ด	รู้สึกเห็นใจ และชื่นชมในความกตัญญูของคนที่ทำไปเพราะต้องการช่วยเหลือครอบครัว เป็นคนหาเลี้ยงครอบครัว หากไม่มีความจำเป็นคงไม่ทำ / รู้สึกรับไม่ได้ เป็นเรื่องน่าอาย แม้ว่าจะมีความรู้ก็สามารถทำงานอื่นได้ ถ้าไม่เลือกงาน / รู้สึกเคยๆ เป็นเรื่องส่วนตัวของเขา
อุบลราชธานี	ผู้ค่าบริการทางเพศมีความจำเป็นที่ต้องหาเงิน ซึ่งอาจเป็นผู้มีการศึกษาน้อย หรือขาดโอกาส และไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในสังคมไทย
สงขลา	รู้สึกเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมเสื่อมโทรม ประเทศไม่พัฒนา บางคนทำเพราะเป็นงานสบาย รายได้ดี / สงสาร เห็นใจผู้ที่ต้องค้าบริการ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายหน้า บางคนถูกครอบครัวบังคับให้หาเลี้ยง

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการค้าบริการทางเพศกับการค้ามนุษย์

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	- <u>เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากบางที่มีมีการบังคับหรือหลอกลวงผู้หญิงมาค้าบริการ เป็นส่วนหนึ่งของการค้ามนุษย์ ขึ้นอยู่ที่ความเต็มใจ - <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> บางคนทำโดยไม่สมัครใจ บังคับให้ไปทำงาน หากไม่ทำก็ได้ การค้าบริการทางเพศมีได้หลายระดับ
ชลบุรี	- <u>เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากการค้าบริการทางเพศเป็นการเอาตัวเข้าแลกกับเงิน เป็นการกดขี่ข่มเหง ซื่อขายกันเป็นสินค้า - <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากการค้าบริการเป็นความเต็มใจ
สระแก้ว	- <u>เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากผู้ค้าบริการ/ค้าแรงงานถูกหลอกไปโดยไม่มีทางเลือก เป็นการค้าโดยใช้มนุษย์เป็นสินค้า การค้าบริการทางเพศเป็นจุดเริ่มต้นของการค้ามนุษย์ - <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากการค้าบริการเป็นความเต็มใจ แต่การค้ามนุษย์คือการบังคับขู่เข็ญให้ค้าบริการโดยไม่เต็มใจ การค้าบริการไม่ใช่การค้ามนุษย์เสมอไป
เชียงราย	- <u>เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากหากเป็นการบังคับให้ค้าบริการทางเพศโดยที่เขาเต็มใจหรือไม่ เป็นการเอาร่างกายเป็นสินค้าซื้อขายกัน - <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> ถ้าผู้นั้นเต็มใจ
แม่ฮ่องสอน	- <u>เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากพวกที่โดนหลอกมา หรือโดนซื้อตัวมาก็จะถูกบังคับให้ขายบริการ และเป็นการนำเอามนุษย์มาเป็นสินค้าเพื่อค้าบริการและแรงงาน - <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> เนื่องจากการค้าบริการเป็นความเต็มใจ แต่การค้ามนุษย์มีทั้งเต็มใจและไม่เต็มใจ
ร้อยเอ็ด	- <u>เกี่ยวข้อง</u> หากการค้าบริการทางเพศ เป็นการเอาร่างกายแลกกับเงินโดยไม่เต็มใจ หรือถูกบังคับ หรือถูกทารุณจากการทำงาน ไม่ได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรม - <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> หากเป็นการค้าบริการหรือค้าแรงงานโดยความเต็มใจ
อุบลราชธานี	- มีความเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เนื่องจากการค้าบริการทางเพศโดยที่ผู้ใช้บริการหาความสุขบนเรือนร่างของผู้หญิง โดยที่ไม่รู้ว่าเขาเต็มใจหรือไม่ เป็นการเอาร่างกายแลกกับเงิน แต่ถ้าผู้นั้นเต็มใจก็ไม่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์
สงขลา	- <u>ไม่เกี่ยวข้อง</u> กับการค้ามนุษย์เพราะเป็นการค้าบริการ หรือไปทำงานค้าแรงงานโดยความเต็มใจ

2.4 ความเห็นต่อการที่วัยรุ่นบางกลุ่มหาเลี้ยงชีพด้วยการค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	สังคมปัจจุบันมีวัยรุ่นที่ทำงานขายบริการเยอะขึ้นเรื่อยๆ ทั้งที่หาเลี้ยงชีพ ส่งเสียตัวเองเรียน และพวกทำเป็นงานเสริม พวกแรกจะเป็นพวกมีเวลาที่จะเลิกทำอาชีพนี้ แต่กลุ่มหลังจะทำได้เรื่อยๆ เพราะหาเงินง่าย มีเงินไว้ใช้สอย ซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยไว้อวดเพื่อน ซึ่งส่วนใหญ่การค้าบริการจะอยู่ในลักษณะแฝงตัวเป็นนักศึกษา มีทั้งนักศึกษาจริงๆ และปลอม พวกนี้ทำให้เกิดปัญหาสังคม ไม่น่าเห็นใจ น่าจะสั่งสอนให้เปลี่ยนความคิด
ชลบุรี	พวกที่ไปขายบริการมักเป็นพวกที่รักสนุก อยากลอง ฟุ้งเฟ้อ อยากมีเงิน อยากมีอิสระ อีกกลุ่มเป็นพวกที่น่าสงสาร เห็นใจ อาจถูกครอบครัวยึดจับ หรือเพื่อความอยู่รอด บางคนติดยาเลยโดนบังคับไปทำงานแลกยา / รู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น
สระแก้ว	วัยรุ่นที่ทำอาชีพนี้บางครั้งเลือกไม่ได้ และไม่เต็มใจแต่ต้องหาเงินเลี้ยงครอบครัว การศึกษาน้อย ดึกกว่าไปลักเล็กขโมยน้อย กลุ่มนี้น่าเห็นใจ แต่บางคนเลือกที่จะทำเนื่องจากฟุ้งเฟ้อต้องการเงินไปซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยให้ทัดเทียมเพื่อน บางคนรักสนุก รักความสะดวกสบาย ซึ่งสังคมสมัยใหม่เป็นวัตถุนิยม กลุ่มนี้น่าเห็นใจ เป็นกลุ่มไม่มีความคิด
เชียงราย	วัยรุ่นพวกที่ชอบใช้ของราคาแพง ชอบเที่ยวเตร่ ใจแตก มักจะหาทางออกด้วยการแอบค้าบริการทางเพศ โดยไม่สนใจว่าผิดศีลธรรม หรือเกิดผลกระทบอะไรตามมา แต่บางคนก็ทำไปด้วยความจำเป็น
แม่ฮ่องสอน	วัยรุ่นที่ทำอาชีพนี้ทั้งที่เต็มใจและไม่เต็มใจ พวกเต็มใจคือพวกเด็กใจแตก ต้องการเงินมาซื้อของฟุ่มเฟือย พวกนี้น่าเห็นใจ รู้สึกรังเกียจ น่าดูถูก เป็นการกระทำที่ผิด แต่พวกไม่เต็มใจต้องการเงินเลี้ยงครอบครัวและตนเอง การศึกษาน้อย กลุ่มนี้น่าเห็นใจ น่าสงสาร / ไม่เห็นด้วย เพราะมีอาชีพสุจริตอื่นๆ อีกหลายอาชีพ ที่สามารถทำแทนได้ และเป็นที่ยอมรับของสังคม
ร้อยเอ็ด	มีความต้องการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เที่ยวเตร่ รักสนุก ไม่คำนึงถึงผลร้ายที่จะเกิดกับตนเองและครอบครัว บางคนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ทำให้สังคมเสื่อมโทรม แต่บางคนเกิดจากความจำเป็นที่จะต้องหาเลี้ยงชีวิต หรือถูกหลอก ถูกบังคับจากครอบครัว ถูกขายให้นายหน้า ซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมน่าจะช่วยเหลือ
อุบลราชธานี	เด็กกลุ่มนี้อาจเป็นกลุ่มเด็กใจแตก รักสนุก ต้องการเงินสำหรับเที่ยวเตร่ ซื้อของฟุ่มเฟือยโดยไม่ให้พ่อแม่เดือดร้อน หรืออาจเป็นกลุ่มที่ครอบครัวเคยมีอาชีพนี้มาก่อน
สงขลา	วัยรุ่นที่ทำอาชีพนี้บางครั้งไม่เต็มใจแต่ต้องหาเงินเลี้ยงครอบครัว หาเงินเรียนหนังสือ กลุ่มนี้น่าสงสาร น่าเห็นใจ แต่บางคนทำเพราะต้องการเงินไปซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยให้ทัดเทียมเพื่อน รักความสะดวกสบาย

2.5 ความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของปัญหาการค่าบริการทางเพศในปัจจุบันต่อครอบครัวและชุมชน

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	เกิดปัญหาครอบครัว เสียชื่อเสียง ครอบครัวอับอาย สังคมเสื่อมโทรม อาจติดเชื้อเอดส์ หรือนำเชื้อมาติดบุคคลในครอบครัว
ชลบุรี	เกิดผลกระทบกับสังคม สังคมเสื่อมโทรม ครอบครัวแตกแยก ไม่มีเวลาให้บุตร หากครอบครัวไม่เข้าใจก็จะรังเกียจผู้ให้บริการ ถูกเหยียดหยามจากคนในสังคม ครอบครัว กลุ้มใจ อับอาย ผู้หญิงติดโรคเอดส์มากขึ้น เกิดการทำแท้งมากขึ้น เด็กเร่ร่อนมีมากขึ้น ประเทศจะล่มจม เพราะมีคนกลุ่มนี้อยู่มากๆ / ไม่มีผลกระทบ เพราะครอบครัวให้ทำ หรือสมัครใจทำเอง เป็นเรื่องส่วนตัว
สระแก้ว	ก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก เกิดการดูถูกจากสังคมรอบข้าง เกิดปมด้อยกับตัวผู้ค้าบริการ ชุมชนไม่เจริญหากมีสมาชิกทำอาชีพนี้มากๆ เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีกับลูกหลาน ครอบครัว เสียชื่อเสียง อับอาย และอาจติดโรคเอดส์ หรือนำเชื้อไปติดบุคคลอื่นในครอบครัว / ไม่มีผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชน เนื่องจากการมีบริการกันมากขึ้น กลายเป็นเรื่องธรรมดา
เชียงราย	สังคมเสื่อมโทรม เกิดปัญหาลังคม ครอบครัวแตกแยก ถูกเหยียดหยามจากคนในสังคม อาจติดโรคเอดส์ เกิดการทำแท้งมากขึ้น / ไม่มีผลกระทบ เพราะเป็นความสมัครใจของผู้ค้าบริการเอง
แม่ฮ่องสอน	เป็นที่เสียใจของครอบครัว ครอบครัวแตกแยก เสียชื่อเสียง เป็นที่รังเกียจของสังคม อาจติดเชื้อ HIV ได้
ร้อยเอ็ด	เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก สร้างตัวอย่างที่ไม่ดีให้ลูกหลาน เสียชื่อเสียง อับอาย สังคมเสื่อมโทรม อาจติดเชื้อเอดส์ หรือนำเชื้อมาติดบุคคลในครอบครัวได้
อุบลราชธานี	อาจก่อปัญหาครอบครัวแตกแยก การติดกามโรค หรือโรคติดต่อทางเพศอื่นๆ
สงขลา	เกิดปัญหาลังคม การไม่ยอมรับ การแพร่ระบาดของเชื้อ HIV เสียชื่อเสียง ถูก กีดกันออกจากสังคม

2.6 ความเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวและชุมชนในการผลักดันให้เกิดปัญหาการค้ำมนุษย์

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	- ไม่เกี่ยวกับครอบครัวหรือชุมชน แล้วแต่การเลือกของผู้ที่ต้องการค่าบริการซึ่งเกิดจากความเต็มใจ - เกี่ยวข้อง เพราะความต้องการใช้สินค้าฟุ่มเฟือย ความยากจน อยากมีบ้าน เพอร์นิเจอร์ใหม่ๆ จึงหาทางออกโดยการค่าบริการ ค่าแรงงาน เพราะทำได้ง่าย ได้เงินเร็ว
ชลบุรี	- เกี่ยวข้องกันไม่มาก อยู่ที่ตัวเอง แม้ว่าสิ่งแวดล้อมไม่ดี แต่ถ้าเลือกที่จะไม่ทำก็ไม่มีเป็นแบบนั้น - เกี่ยวข้องมาก เพราะหากครอบครัวเกิดความขัดสนเรื่องเงิน อาจหาทางออกแบบนั้น พ่อแม่ไม่รัก ไม่สนใจ ตามใจจนเสียคน ฟุ้งเฟ้อ นิยมวัตถุมากกว่า ครอบครัวสร้างความกดดันให้บุตรอยากมีเท่าคนอื่น
สระแก้ว	- ไม่เกี่ยวกับครอบครัวหรือชุมชน แล้วแต่ความคิดของผู้ที่ต้องการค่าบริการซึ่งเกิดจากความเต็มใจ หรือเกิดจากความใจแตกของผู้ค่าบริการเอง - เกี่ยวข้อง พ่อแม่ต้องการค่าเลี้ยงดูจากบุตร ต้องการความสะดวกสบาย จึงบังคับให้ลูกไปค่าบริการ ครอบครัวแตกแยก ลูกขาดความอบอุ่น หากครอบครัวดี ลูกก็ไม่ต้องหาทางออกในทางที่ไม่ดี
เชียงราย	- ไม่เกี่ยวข้องกัน อยู่ที่ตัวเองเป็นผู้เลือก - เกี่ยวข้องกัน เพราะหากเกิดขัดสนเรื่องเงิน อาจเลือกประกอบอาชีพค่าบริการ หรือถูกบังคับให้ทำ
แม่ฮ่องสอน	- ไม่เกี่ยวกับครอบครัวหรือชุมชน ผู้ค่าบริการตัดสินใจเลือกทางเดินเองด้วยความเต็มใจ - เกี่ยวข้อง พ่อแม่บังคับให้บุตรขายบริการเพื่อนำเงินมาจุนเจือครอบครัว รักความสะดวกสบาย ต้องการความทัดเทียมกับเพื่อนบ้าน แข่งขันกัน ต้องการของใช้ฟุ่มเฟือย ทำให้เกิดครอบครัวแตกแยก ชุมชนเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา และหันมาทำกันมากขึ้น แต่หากครอบครัวและชุมชนเอาใจใส่สมาชิก ให้ความรัก ให้คำปรึกษา ชุมชนหรือครอบครัวนั้นก็ลดการเกิดปัญหานี้ลงได้
ร้อยเอ็ด	- ไม่เกี่ยวกับครอบครัวหรือชุมชน แล้วแต่การเลือกของผู้ที่ต้องการค่าบริการซึ่งเกิดจากความเต็มใจ - เกี่ยวข้อง พ่อแม่ไม่มีเงินให้บุตร แต่บุตรต้องการของใช้ฟุ่มเฟือย ครอบครัวแตกแยก ยากจน อยากมีบ้าน เพอร์นิเจอร์ใหม่ๆ ของใช้ฟุ่มเฟือย เมื่อชุมชนเห็นทุกบ้านทำแบบนี้ จึงกลายเป็นเรื่องธรรมดา และหันมาทำกันมากขึ้น แต่หากครอบครัวและชุมชนเอาใจใส่สมาชิกก็จะลดการเกิดปัญหานี้ลง
อุบลราชธานี	- ไม่เกี่ยวกับครอบครัวหรือชุมชน เพราะผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ หรือไม่มีความรู้ อายุน้อย ย่อมเสียเปรียบคนที่มีความรู้มากกว่า หรือผู้ที่มีเล่ห์เหลี่ยมมากกว่า - ครอบครัวมีส่วนผลักดัน กรณีที่ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ทะเลาะกันลูกจะมีปัญหา และถูกล่อลวงไปค่าบริการ หรือค่าแรงงานได้ง่าย
สงขลา	- ไม่เกี่ยวข้องกัน เพราะขึ้นอยู่กับความคิดของผู้ที่ต้องการค่าบริการแต่ละคน ซึ่งเกิดจาก

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
	ความเต็มใจ - เกี่ยวข้องกัน เพราะครอบครัวบังคับให้ลูกไปค้าบริการ หรือค้าแรงงาน เพราะต้องการความสบาย ทรัพย์สินเงินทอง ซึ่งเป็นการกดดันลูก ทำให้ครอบครัวขาดความอบอุ่น

2.7 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการค้ำหนุนโดยเฉพาะการค้าบริการทางเพศในครอบครัวและชุมชนซึ่งเป็นพื้นที่ศึกษา

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - รายได้ที่ไม่พอเพียง - ความรักความสละสลวย - ระดับการศึกษา - เพื่อน - ครอบครัว - สังคม
ชลบุรี	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - เพื่อน - เงิน - ปัญหาครอบครัว - การศึกษา - ของใช้ฟุ่มเฟือย - ยาเสพติด
สระแก้ว	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - ระดับการศึกษา - เงิน - เพื่อน - ของใช้ฟุ่มเฟือย (ต้องการใช้ของแบรนด์เนม) - ขอบงานสบาย - ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น/แตกแยก - ไม่มีงานทำ - สิ่งแวดล้อมและชุมชน - รักสนุก
เชียงราย	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - รายได้ - ครอบครัว - เพื่อน - ความอยากรู้อยากลอง - กระแสนิยมสินค้าราคาแพง - ความต้องการกินดีอยู่ดี
แม่ฮ่องสอน	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - รายได้ - ความอยากรู้อยากลอง - คนชักจูง กระแสนิยมสินค้าราคาแพง - ความต้องการกินดีอยู่ดี - ครอบครัว - ชุมชน - เพื่อน
ร้อยเอ็ด	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - เงิน - การเอาใจใส่จากสมาชิกในครอบครัว - ความอยากรู้อยากลอง - วัตถุนิยม - สังคม - ระดับการศึกษา - ค่านิยม
อุบลราชธานี	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - ระดับการศึกษา หากระดับการศึกษาน้อย การถูกล่อลวงจะเกิดได้ง่าย - เงิน หากเงินไม่พอจ่าย หรือมีความจำเป็นต้องใช้เงิน อาจหันไปค้าบริการทางเพศ เพราะหาเงินได้ง่าย
สงขลา	ปัจจัยที่สำคัญ คือ - เพื่อน - เงิน - ยาเสพติด - ครอบครัว - การศึกษา - ค่านิยม

2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อของการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะการ ค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ ชอบเที่ยวกลางคืน - ชอบสังสรรค์ราคาแพง - ตามเพื่อน - มีปัญหาครอบครัว - ไม่ชอบเรียนหนังสือ - ครอบครัวแตกแยก - รักสนุก - ชอบประชดชีวิต
ชลบุรี	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ ดิทยาเสฟติด - พวกชอบแต่งตัวโป๊ - ชอบเที่ยวกลางคืน - ติดเพื่อน - ใช้ชีวิตแบบอดๆ อยากรๆ - เร่ร่อนไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง - พวกกระสันนิยมสูง - พวกขาดความอบอุ่น - พ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยๆ
สระแก้ว	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ ชอบเที่ยวเตร่กลางคืน - ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย รักสนุก - ไม่มีความรู้ - ทำงานในสถานบันเทิง - เชื้อคนง่าย - ดิทยาเสฟติด - มีปัญหาครอบครัว - คบเพื่อนฐานะร่ำรวย
เชียงราย	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ การใช้ชีวิตกลางคืน - อยากรลอง - รักสนุก - การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย - ตามเพื่อน - มีปัญหาครอบครัว - ไม่ชอบเรียนหนังสือ
แม่ฮ่องสอน	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ ความอยากรู้อยากลอง - เชื้อคนง่าย - ไม่มีเงิน - ไม่มีความรู้ - อยากรแต่งตัว - รักสนุก - ใช้เงินฟุ่มเฟือย
ร้อยเอ็ด	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ การใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อ - อยากรลอง - รักสนุก - การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย - เชื้อคนง่าย - ชอบเที่ยวกลางคืน - มีปัญหาครอบครัว
อุบลราชธานี	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ เชื้อคนง่าย - ความเกียจคร้าน - ความยากจน - ไม่มึงานทำ - ค่าครองชีพสูง
สงขลา	พฤติกรรมที่ง่ายต่อการตกเป็นเหยื่อ คือ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย - เชื้อคนง่าย - การศึกษาน้อย - ภาระเยอะ - มีปัญหาครอบครัว

2.9 การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	การช่วยเหลือ คือ หางานอื่นให้ทำ - ให้คำแนะนำ - ตักเตือน - แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อช่วยเหลือ - ช่วยเหลือเรื่องเงิน - ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
ชลบุรี	การช่วยเหลือ คือ ให้คำแนะนำ - ให้กำลังใจให้หาอาชีพอื่นทำ - ตักเตือน - หางานอื่นให้ทำ - ช่วยสอนหนังสือ - ให้เรียนในระดับสูงขึ้น - แจ้งตำรวจให้เข้าช่วยเหลือ - เข้มงวดกับลูกหลานมีเวลาให้บุตร - เอาใจใส่ดูแล - รับฟังปัญหา - รัฐบาลเข้ามาส่งเสริมอาชีพ
สระแก้ว	การช่วยเหลือ คือ ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - หาทางช่วยเหลือให้หาอาชีพอื่น - ไม่ให้เที่ยวกลางคืน - อบรมสั่งสอนให้ใช้เงินให้พอดีสมฐานะ - ให้กำลังใจ - ช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ - อบรมสร้างสำนึกให้ชุมชน
เชียงราย	การช่วยเหลือ คือ ช่วยให้คำปรึกษา - แนะนำ - ช่วยแก้ปัญหา เป็นที่ปรึกษาที่ดี - เอาใจใส่ดูแลบุตร - ให้ความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ - ให้เรียนหนังสือ
แม่ฮ่องสอน	การช่วยเหลือ คือ แนะนำให้คำปรึกษาให้ความรู้ - แจ้งตำรวจเพื่อช่วยเหลือ - หางานอื่นให้ทำ - เคยๆ ทำอะไรไม่ได้
ร้อยเอ็ด	การช่วยเหลือ คือ ช่วยเหลือเรื่องเงิน - ให้การศึกษา - ส่งเสริมอาชีพ - ใช้มาตรการทางกฎหมาย - สร้างความอบอุ่นในครอบครัว - แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้ามาช่วยเหลือ
อุบลราชธานี	การช่วยเหลือ คือ ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - หาทางช่วยเหลือให้หาอาชีพอื่น - ช่วยเหลือเรื่องอื่นที่สามารถทำได้
สงขลา	การช่วยเหลือ คือ ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - ช่วยเหลือให้หาอาชีพอื่น - เข้มงวดการคบเพื่อน - ปลอดภัย - ตักเตือน - แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อช่วยเหลือ

2.10 การเยี่ยมยารักษาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	วิธีเยี่ยมยา คือ ให้กำลังใจ - แนะนำในสิ่งดีๆ - ให้อภัย - สอนให้คิด - ให้โอกาสเริ่มต้นใหม่ - ให้คำปรึกษา - ให้ความเห็นใจ
ชลบุรี	วิธีเยี่ยมยา คือ ปลอดภัย - แนะนำอย่าให้เชื่อกันง่าย - ให้กำลังใจไม่ซ้ำเติม - ไม่แสดงอาการรังเกียจ - จัดฝึกอบรมโดยตำรวจ - ดูแลสภาพจิตใจให้ดี - ส่งเสริมให้เรียนหนังสือ - ส่งไปบำบัดยาเสพติด
สระแก้ว	วิธีเยี่ยมยา คือ ให้กำลังใจให้สู้กับปัญหา - ให้คำแนะนำให้กลับตัวใหม่ - เอาใจใส่ดูแลสมาชิกในครอบครัวที่ตกเป็นเหยื่อ - ให้อภัย ไม่ซ้ำเติม - ปลอดภัย
เชียงราย	วิธีเยี่ยมยา คือ ให้ความสงสารเห็นใจ - ให้อภัย ไม่ซ้ำเติม - ให้ความใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่ - ปลอดภัย - หางานสุจริตให้ทำ - แนะนำให้เชื่อ - ให้กำลังใจ
แม่ฮ่องสอน	วิธีเยี่ยมยา คือ ให้กำลังใจ - ให้อภัยไม่ซ้ำเติม - แนะนำสั่งสอนในทางที่ดีถูกต้อง - ให้โอกาส - ให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ - แนะนำให้เข้าวัดฟังธรรมะ ปฏิบัติธรรม
ร้อยเอ็ด	วิธีเยี่ยมยา คือ ให้กำลังใจ - ให้อภัยไม่ซ้ำเติม - แนะนำสิ่งดีๆ หาทานออก - แนะนำอาชีพใหม่ให้ - ให้โอกาสการอยู่ร่วมในสังคม ไม่แสดงการรังเกียจ
อุบลราชธานี	วิธีเยี่ยมยา คือ ให้ความสงสารเห็นใจ - ให้ความใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่ - หางานสุจริตให้ทำ
สงขลา	วิธีเยี่ยมยา คือ ปลอดภัย - แนะนำสั่งสอนในสิ่งที่ดี - สอนไม่ให้เชื่อกันง่าย - ให้กำลังใจไม่ซ้ำเติม - ดูแลเอาใจใส่ - ส่งเสริมให้เรียนหนังสือ - ส่งเกตุสิ่งผิดปกติเพื่อป้องกันไว้ก่อน

2.11 การป้องกันไม่ให้เกิดการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะการค้าบริการทางเพศ ในชุมชน และครอบครัวในพื้นที่ศึกษา

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	วิธีป้องกัน คือ บอกถึงผลกระทบที่ไม่ดีของการทำอาชีพนี้ - เข้มงวดเรื่องการคบเพื่อน - เข้มงวดเรื่องการเที่ยวกลางคืน - ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - สอนเรื่องการใช้จ่ายให้พอดี - สร้างความอบอุ่นในครอบครัว - เป็นตัวอย่างที่ดี
ชลบุรี	วิธีป้องกัน คือ โน้มน้าวให้ทำอาชีพอื่น - ให้เรียนหนังสือในระดับที่สูงขึ้น - ตักเตือนให้ทำแต่สิ่งที่ดีๆ - ดูแลเรื่องการคบเพื่อน - ห้ามไม่ให้ออกไปเที่ยวกลางคืน
สระแก้ว	วิธีป้องกัน คือ ดูแลครอบครัวให้ดี - ระมัดระวังคนแปลกหน้าที่เข้ามาในชุมชน - เอาใจใส่ดูแลบุตร - ให้การศึกษา - จัดกิจกรรมแนะนำอาชีพในชุมชน จับตาดูหากเริ่มพบพฤติกรรมเปลี่ยนไปของสมาชิกในครอบครัว - สอนให้ดูแลตนเองไม่ให้หลงเชื่อคนแปลกหน้า - เป็นตัวอย่างที่ดี - ไม่สร้างหนี้สินหรือใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินตัว
เชียงราย	วิธีป้องกัน คือ สอนให้เห็นคุณค่าของตัวเอง - ช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรม - ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - เอาใจใส่ดูแลบุตร - ให้การศึกษา - จัดกิจกรรมแนะนำอาชีพในชุมชน
แม่ฮ่องสอน	วิธีป้องกัน คือ ให้ความรู้กับชุมชนให้ทุกคนป้องกัน - ช่วยกันสอดส่องดูแลหากมีพฤติกรรมก็ควรห้ามปราม - อย่าให้หลงเชื่อคนอื่นง่ายๆ - สอนให้ชุมชนสามัคคีกัน - ให้คำปรึกษา - ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - สร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว - เมื่อมีปัญหาควรปรึกษาผู้ใหญ่ - ระวังอย่าให้เห็นคุณค่าของตัวเอง
ร้อยเอ็ด	วิธีป้องกัน คือ ให้คำปรึกษา - อย่าหลงเชื่อคนอื่นง่ายๆ - ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - สร้างความอบอุ่นในครอบครัว - เป็นตัวอย่างที่ดี - เข้มงวดเรื่องการคบเพื่อน
อุบลราชธานี	วิธีป้องกัน คือ แนะนำไม่ให้คนใกล้ชิดเที่ยวกลางคืน - ประชาสัมพันธ์/รณรงค์ให้ชุมชนรู้จักการใช้จ่ายไม่สุรุ่ยสุร่าย รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามไว้ - ให้เรียนหนังสือในระดับที่สูงขึ้น - สอนไม่ให้เชื่อคนง่าย
สงขลา	วิธีป้องกัน คือ ให้การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น - สอนในเรื่องการใช้จ่าย/การใช้ของ - ให้คำปรึกษา - ให้คำแนะนำในสิ่งที่ดีๆ - ดูแลสมาชิกในครอบครัวให้ดี

2.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสังคมและครอบครัวในการให้ความช่วยเหลือ เยียวยา และป้องกัน ปัญหาการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะการค้าบริการทางเพศ

พื้นที่	ผลการสัมภาษณ์
กรุงเทพฯ	ให้กำลังใจ - หางานอื่นๆ ให้ทำ - สนับสนุนให้เรียนหนังสือ - เข้มงวดเรื่องการใช้ชีวิต การคบเพื่อน การเที่ยวเตร่ - ระวังคดีให้เห็นผลกระทบภายหลังเลิกอาชีพ
ชลบุรี	ช่วยกันทำให้ครอบครัวอบอุ่น - สร้างชุมชนให้มันงำ - ไม่รังเกียจคนที่ทำอาชีพนี้ - เข้มงวดเรื่องการออกเที่ยวเตร่ โดยเฉพาะเวลากลางคืน - เปิดโอกาสให้เรียนหนังสือ - แก้ปัญหาเด็กติดยาเสพติด
สระแก้ว	ช่วยกันให้ความรู้ - ให้กำลังใจ - ให้ความรักและดูแลเอาใจใส่คอยช่วยเหลือแก้ปัญหา - คอยให้คำปรึกษากับผู้ที่มีระดับการศึกษาน้อย พ่อแม่ต้องไม่สนับสนุนให้บุตรไปค้าบริการเพียงแคเห็นแก่ความสะดวกสบายของตนเอง - หา/แนะนำอาชีพให้ทำ - สังคมควรยอมรับและให้อภัยผู้ที่ทำอาชีพนี้
เชียงราย	ให้ความรู้ - สร้างความเข้าใจระหว่างสมาชิกในครอบครัว - แนะนำอาชีพอื่นให้ทำ - ให้เรียนหนังสือ - สอนให้คบเพื่อนที่ดี - สอดส่องพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว หากพบสิ่งผิดปกติจะได้แก้ไขทันเวลา
แม่ฮ่องสอน	สังคมควรมีการรวมกลุ่มกันเพื่อให้ความรู้ เผยแพร่ปัญหา และร่วมกันแก้ปัญหา - ให้ตำรวจปราบปรามอย่างเร่งด่วน - ช่วยกันดูแลครอบครัวของตนเองให้อบอุ่น ให้ความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน - สนับสนุนให้เรียนหนังสือ - หางานให้ทำ
ร้อยเอ็ด	ช่วยกันให้กำลังใจ - สนับสนุนให้เลิกอาชีพนี้ - แนะนำให้คำปรึกษา - สร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว - ให้อภัยเมื่อทำผิด - สั่งสอนให้เดินในทางที่ถูก - สอดส่องดูแล เมื่อพบสิ่งผิดปกติให้รีบแก้ไข เยียวยา
อุบลราชธานี	สังคมและครอบครัวควรจะสงสาร เห็นใจ แนะนำในทางที่ดีถูกต้อง - หางานให้ทำ - ให้เลิกอาชีพนี้ - ให้เรียนหนังสือ
สงขลา	ให้ความรู้ - ให้กำลังใจเพื่อเลิกอาชีพนี้ - ให้โอกาสในการเริ่มต้นใหม่ - คอยช่วยเหลือแก้ปัญหาเท่าที่จะทำได้ - หาอาชีพให้ทำ - ให้อภัยเมื่อสมาชิกในครอบครัวทำผิด
